

ஆத்ம ஜோகி

ஆத்ம ஜோகி நிலையம், நாவலப்பிடியில் விளங்ககை.

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்

எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே. - சுத்தானந்தர்

ஞூதி 21 | சௌமிய ண் ஆவணி மீ 1மா [17-8-69] | கடர் 10

பொருளடக்கம்

அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேள்வி	261
தோழன்	262
னாரில் ஒருவனே தோழன்	263
பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாயி பாபாவின் குரு பூரணச் செய்தி	267
பகவந் நாம மஹிமை	272
தென்னகத்தில் சில இடங்கள்	277
வில்வார் ச்சனை வழிபாடு	282
உண்மையை உணருங்கள் உய்யும் வழி நாடுங்கள்	286
பிறவா நெறிகாட்டும் திருவாசகம்	291

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா 100-00

வருட சந்தா 3-00

தனிப்பிரதி சதம் 30

கொரவ ஆசிரியர் திரு. க. இராமச்சந்திரா
பதிப்பாசிரியர் திரு. நா. முத்தையா

ஆத்மஜோதி நிலையம்,

நாவலப்பிடடி. போன்: 353

அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளிர்

திருவாரூரில் கோயில் கொண்டருவிய இறைவர் ஆருரில் வாழும் அடியார்கள் கனவில் தோன்றி ‘நம் ஆரூராகிய வன்றெண்டன் நாம் அழைக்க இங்கு வருகின்னன் நீங்கள் மகிழ்ந்து அவனை எதிர் கொண்டமூத்து வருக’ எனக் கட்டளையிட்டார் தொண்டர்கள் பெருமான் கட்டளையை யாவர்க்கும் அறிவித்தார்கள். திருவாரூரை அலங்கரித்து எல்லோருங்கூடி மங்களவாத்தியங்களுடன் சென்று வன்றெண்டரை எதிர்கொண்டமூத்தார்கள். நம்பியாரூரும் தம்மை எதிர் கொண்டமூத்த அடியார்களைத் தொழுது

கரையுங் கடலும் மலையுங்
காலையும் மாலையும் எல்லாம்
உரையில் விரவி வருவான்
ஒருவன் உருத்திர லோகன்
வரையின் மடமகள் கேள்வன்
வானவர் தானவர்க் கெல்லாம்
அரையன் இருப்பதும் ஆரூர் அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளிர்.

என்று பாடுகின்றார். தொண்டர்களே மற்றைய அடியார்களை ஆட்கொண்டதுபோல எங்களையும் ஆட்கொள்வாரா என்று கேளுங்கள். என்னை ஆட்கொள்ளுமாறு கேட்கவில்லை எம்மை என்று தொண்டர்கள் எல்லோரையுமே குறிப்பிடுகின்றார். இரவு கனவிலே தோன்றி அடியேன் வருகையை உரைத்த பெருமான் எம்மை ஆட்கொள்வதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது பேசவில்லையா? கரையிலே கடலிலே மலையிலே, எல்லா இடங்களிலும் இறைவன் இருக்கின்றன. காலையில் மாலையில் மாத்திரம் அல்ல எல்லாக் காலங்களிலும் உள்ளான். தொண்டர்கள் அவன் பெயரை உரைத்த மாத்திரத்திலேயே ஓடிவருவான். அவன் உருத்திரலோகத்தை உடையவன். மலைமகள் கணவன். தேவர்கள் அசராகள் எல்லோருக்குந் தலைவன். இத்தகைய பெருங்கான் தான் திருவாரூரில் இருக்கின்றன. அவன் உங்களோடு நீண்டகாலம் பழகியவன் ஆதலால் எம்மையும் அவர் ஆள்வாரோ என்று கேட்டறிந்து எனக்குக் கூறுவீர்களாக.

தோழன்

கொடுக்கக் கடினமானதைக் கொடுத்தல், செய்யக் கடினமானதைச் செய்தல், பொறுக்கக் கடினமானதைப் பொறுத்தல், இம் மூன்றையும் உடையவனே நண்பன். நல்ல நண்பர் உடையவர் நலம்பெறுவர், தீய நண்பர் உடையவர் அழிவர் குறைகளை எடுத்துக்காட்டும் நண்பன் புதையல் காட்டுபவனை ஒப்பான். எவன் உன் நண்பனை நீ அவன்போல் ஆவாங்.

—புத்தர்

உனக்கு நீயே நண்பன்; உனக்குப் புறம்பாக நண்பனைத் தேடுவானேன்?

—ஐஞமதம்

நட்பு என்பது நண்பனிடமுள்ள அறத்துடன் நட்புக் கொள்வதே. நண்பனை விடப் பெருமை பாராட்ட இடம் கிடையாது.

—காட்டுவியமதம்

தெஞ்சே நண்பனைத் தேடிக்கொள். தூய்மையினுந் தூய்மை உடையவனை, உண்மையினும் உண்மை உடையவனை நண்பனுக் உடையவனே தூயவன்.

—ஐரதுஷ்டிரர் வாக்கு

கடவுள் நாமத்தை என்னுடைய இதயத்தில் விதைப் பவனே என் நண்பன், என் குருநாதன். என்பந்து, நான் நண்பனைத்தேடி அழைகின்றேன். ஆனால் என் நண்பன் என் நாடனேயே இருந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

—சீக்கியமதம்

நட்பு என்பது உடன்படிக்கையென்று, கைம்மாறு வேண்டாத ஓரு நிலைமையே யாகும். சேவை என்பது ஒரு கடமை. கடமை என்பது தீர்க்காவிடில் பாபமாகக்கூடிய ஓரு கடனுகும்.

—ஊந்தி

ஊரில் ஒருவனே தோழன்

ஆசிரியர்

தோழமை கொண்ட இருவர் ஒத்துப் பழகுவார்கள்; தங்கள் உள்ளத்தை மறைக்கமாட்டார்கள்; ஒருவருக்கொருவர். தங்கள் கருத்தைத் தாராளமாகப் பரிமாறிக் கொள்ளுவார்கள்; தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தாராளமாகக் கேட்பார்கள்; பெற்றுக்கொள்வார்கள்; தங்கள் துன்பத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லி உதவி பெறுவார்கள். இவை நன்பர்களின் - உண்மையான தோழர்களின் இயல்பாகும் இந்த இயல்பைச் சிவப்ரீரானிடம் தோழமை கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி நாயனரிடம் காணமுடிகின்றது.

ஒருவனுக்குப் பல நண்பர்கள் இருக்கலாம். ஒழிவு மறைவு இல்லாமல் தன் உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டக் கூடிய நண்பன் ஒவ்வொகுத்தான் இருக்க முடியும். அதனால் தான் ‘ஊரில் ஒருவனே தோழன்’ என்ற பழமொழி வழங்கி வருவதை அறிகின்றோம். இத்தகைய ஒரு தோழனிடம் கூட உள்ளத்தைத் திறந்து எல்லவற்றையும் கூறமுடிய வில்லையே என்று சில சமயங்களில் ஏங்குகின்றோம். தாயிடம் கூறுவதை மனைவியிடம் கூறமுடியவில்லை. மனைவியிடம் கூறுவதை நண்பனிடம் கூறமுடியவில்லை. அப்படியானால் எமது உள்ளத்தை முழுவதும் திறந்துகாட்டக் கூடிய ஒரு வர் உலகத்தில் இல்லையா? என்று பல உள்ளங்கள் ஒரே நேரத்தில் கேட்கின்றன. உண்டு; உண்டு என்று பல முறையும் கூறுகின்றோம். அவன்தான் ஆண்டவன்.

ஆண்டவனிடம் நீங்கள் எதை மறைக்கக் கூடும் உங்கள் நினைவை எல்லாம் அவன் அறியமாட்டானா? நீங்கள் வாய்விட்டுக் கூறுமான் இருக்கலாம்! ஆனால் அவை எல்லா வற்றையும் அவன் அறிந்துகொண்டே இருக்கின்றன. நட்பின் பூரண இலக்கணத்தின்படி உண்மையான தோழன் ஒரே ஒருவன் மாத்திரம் இவ்வுலகில் உண்டு என்றாலெல்லை. அதுதான் இறைவன். இவ்விறைவனையே சுந்தரர் தோழனாக்கிக் கொண்டார். அவ்விறைவன் சுந்தரருக்கு மாத்திரம் தோழன் அல்லன். உலகிலுள்ள எல்லாருக்கும் அவன் ஒருவனேதான் தோழன். எங்களில் ஒருவருக்குப் பல உண்மை

யான தோழர்கள் இருக்கமுடியாது. ஆனால் எங்கள் எல்லா ருக்கும் ஆண்டவன் ஒருவனே தோழன். இதில்தான் இறை வனுடைய பெருமை தெளிவாகிறது.

‘ஊரில் ஒருவனே தோழன்’

என்ற இடத்தில் ஒருவன் என்பது ஆண்டவனையே குறிக் கின்றது. இப்பழமொழி சுந்தரர் காலத்திற்கு முற்பட்ட தானாலும் அதற்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்தவர் சுந்தரர் என்றே கூறவேண்டும். இறைவன் ஒருவனையே தோழமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு இலக்கிய புருஷர் சுந்தரரைத்தவிர வேறுயாரையும் உதாரணமாகக் கூறமுடியாது. சுந்தரருக்கு முன்னுமில்லைப் பின்னுமில்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

இதனால்தான் சுந்தரருக்குத் தம்பிரான் தோழர் என்ற பெயரும் உண்டானது. இப்பெயர் பெற்றார் சுந்தரரைத் தவிர வேறு யார் உளர்? சிவபிரானேர் சுந்தரரைத் தடுத் தாட் கொண்டார். பெரியபுராணத்தின் காவியத் தலை வரும் சுந்தரரே. புராணம் பாதி பிள்ளை பாதி என்று சொல்வார்கள். திருஞான சம்பந்தருடைய சமித்திரம் மாத் திரமே பெரியபுராணத்தில் பாதி என்று கூறலாம். அப்படி யிருந்தும் பெரியபுராணத்துக் காவியத் தலைமை சுந்தரருக்கே வாய்க்கிறது. சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடியிருக்காவிட்டால் பெரியபுராணத்திற்குக் கருவே இல்லாதுபோய் இருக்கும். பெரியபுராணத்திற்குக் கருவை அளித்தவரே புராணத்திற்கும் கரு ஆகின்றார். ஆதலினால்தான் சுந்தரருக்கு வணக்கம் செலுத்த வந்த சேக்கிழார் தனது பிறப்பை வனங்குகின்றார்.

நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் நீலம் நிறைந்த மனிகண்டத் தீச் ணடியார் பெருமையினை எல்லா உயிருந் தோழ எடுத்துத் தேசம் உய்யத் திருத் தொண்டத் தொகை முன் பரித்த திருவாளான் வாச மலர் மென் கழல் வணக்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்

சுந்தரர் சிவபெருமானைத் தலைவனாகமட்டும் கொள்ள வில்லை; தூதனாகவுங் கொண்டார்; தோழனாகவுங் கொண்டார்.

தூதனை, எந்தனையான் தோழனை நாயகனைத் தாழ் மகரக் குழையும் தோழே அனிந்த காதனை நாய் அடியேன் எந்துவது என்று கொலோ.

மனைவியை இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்த நாயன்மார் களைப் பார்க்கின்றோம். மனைவியிடத்தே இறைவனைத் தூதாக அனுப்புவதற்குச் சுந்தரரைத்தவிர வேறு யாருக்குத்தான் கைதரியம்வரும். பிததா என்று இறைவனை ஏசி வன் தொண்டன் என்னும் நாமத்தைப்பெற சுந்தரரைத் தவிர வேறு யாரால் முங்கூத்து? குண்டையூரிலே இறைவனுர் கொடுத்த நெல்லை மனைவி வீட்டிற்குக் கொண்டு சேர்க்க இறைவனுரிடம் கூவியாள் கேட்டாரே.

‘வானன கண்மடவாளவள் வாடிவருந்தாமல்’

இருப்பதற்காக நெல் கொண்டுபோக வேண்டும். வேலையாள் உடனே தாரும் என்று கேட்கின்றார். இறைவனைடம் வேண்டுதல் செய்து தேவைக்குப் பொன்னைப்பெற்று அப் பொன்னை மணிமுத்தா நதியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டாரே. இவைகள் எல்லாம் இறைவனுரோடு சுந்தரருக்கிருந்த தோழமையையே விளக்குகின்றன. தான் இறைவனைடு கொண்ட தோழமையைச் சுந்தரர் தமது தேவாரப் பதிகங்களிலேயே குறிப்பிடுகின்றார்.

“தோழமை அருளித் தொண்டனேன் செய்த
துரிசுகள் பொறுக்கும் நாதனை”

“என்னுடைய தோழனுமாய்
யான் செய்யும் துரிசுகளுக் குடனுகி”

இறைவன் அன்னையாய், அப்பனுய்த, தோழனுய்த தெய்வமாய்க் குழந்தையாய்க் காட்சிகொடுத்துத் தனது அடியார்களை ஆட்கொள்ளுகின்றன.

ஒரு எஜமானிடம் இளைஞர் ஒருவன் வேலைக்கு வந்து அமருகின்றன. வந்த புதிதில் இருவரது உள்ளமும் ஆண்டானும் அடிமையுமாகவே இருக்கின்றது. இளைஞரிடம் நேரமை, உண்மை, சுறுசுறுப்பு, முயற்சி, முதலிய நற்குணங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை அவதானித்த எஜமான் அவ்விளைஞரை ஏக வசனத்தில் அழைத்ததுபோய் மரியாதைப் பண்மையாக மாறிவிடுகின்றது. எஜமான் எக்கருமம் செய்தாலும் இளைஞரைக் கலந்தாலோசியாது செய்வதில்லை என்ற அளவுக்கு இருங்காலே அங்கஞம் பொருந்தி விட

டன. இளாஞ்சின் உள்ளத்தில் தான் அடிமை என்ற மனை பாவம் இன்னமும் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எஜ் மான் இளாஞ்சிடம் கண்ணுடைய மனோபாவத்தை எப்பொழுதோ மாற்றிக் கொண்டு விட்டார். இதனைச் செய வில் காட்டினால்தானே இளாஞ்சினுடைய உள்ளத்திலுள்ள அடிமை மனப்பான்மை நீங்கும்.

இளாஞ்சி உழைப்பே கண்ணை இருந்தான். தன்னுடைய சம்பளத்தைப்பற்றி ஒருநாள் வாய்திறந்து கேட்டது கிடையாது. எஜ்மான் உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கொடுப்பவர். வருடந்தோறும் வரும் லாபத்தில் ஒரு பங்கை இளாஞ்சி கணக்கில் சேர்த்து வந்தார். தனது சமபாகஸ்தாங்கி சேர்த்துக்கொண்டார். இப்போதான் இளாஞ்சிக்கு எஜ்மானின் உயர்ந்த குணம் புலப்பட்டது.

இதேபோல இறைவனும் சுந்தரரை அடிமையாகத் தடுத்தாட்கொண்டு தோழனாகப் பெற்றுக்கொண்ட கதை யைப் பார்க்கின்றோம். தோழனின் தோழனையும் திருக்கை லாயத்தில் எம்பிரானார் ஏற்றுக்கொண்ட சரித்திரத்தைப் பெரிய புராணத்தில் பார்க்கின்றோம். சுந்தரருடைய சரித்திரம் முழுவதிலும் ‘ஊரில் ஒருவனே தோழன்’ என்ற கருத்து இரண்டறக் கலந்துள்ளதைப் பார்க்கலாம். சுந்தரரது தோழனையே நாமும் தோழனாகப் பெற்றால் கவலையின்றி வாழலாம்.

நட்பு

சந்தேகியாமவிருப்பது நட்பின் விகேஷ உரிமையாகும் ஆனால் நண்பனுடைய குறைபாடுகளை அறியாதவன் நண்பன் அல்லன். என்னிடம் குறைபாடுகள் இருப்பதால் ஏன் நண்பர்களுடைய குறைபாடுகளைக் கண்டிக்க மாட்டேன். வருத்தமே கொள்வேன்.

—காந்தி

பகவான் பூர்ணி சத்யசாயி பாபாவின் குரு பூரணைத் தினச் செய்தி

உயிருள்ள சகல சீவராசிகளுக்கும் திமை எண்ணுதிருத்தல், சகல சீவராசிகளின் சேமாபிலிருத்தியில் எப்பொழுது மீடுபடுதல், பகைவரையும் நன்பரையும் ஒரேவிதமாக மதித்தல், போன்ற வசனங்கள் கிடையின் முத்துக்களான வாக்கியங்கள். இவைகள் சர்வமும் அன்புமயம் என்பதை முக்கியமாகக் குறிக்கின்றன என்ற உண்மையை யாவரும் அறி வர். துக்கசாகரத்தில் ஆழந்தவர் நீந்திக் கரையேறத்துணை புரிபவை இவ்வாருன கிடை உபதேசங்கள்.

கிடையில் கிருஷ்ணபகவான்.

‘உலக பந்தபாசங்களை யெல்லாம் விட்டெடாழித்து எம் மைப்பக்தி செய்யவும். உங்கள் கிரியைகளையும் செய்வெல்களையும் எமக்கு அர்ப்பணிக்கவும். அப்பொழுது அவைகள் எல்லாம் என்மயமாகின்றன’ என்ற இலட்சியத்தை விளக்கு கிருர்.

உலகத்துச் சகல சீவராசிகளுக்கும் எள்ளளவேனும் திமை எண்ணுவதில்லை என உறுதிகொள்ள வேண்டும் எண்ணும் கிடை வாக்கியம் விலைமதித்தற்கரியதும் பொருள் பொதிந்ததுமான ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கிறது. சகல சீவராசிகளிலும், அசைகின்றதும், வலம்வருகின்றதுமான பொருள்களிலும் கூட உள் ஓளியுடன் பிரகாசிக்கும் தெய்வ அம்சமே ஆக்மா என்றழைக்கப்படுகிறது இவைகள் எல்லாம் இறைவனுள் அடக்கம். சகல சீவராசிகளிலும் உயிருக்குயிராய் கிருப்பவன் அவனே. இவைகள் எல்லாம் இறைவனின் அம்சங்களோ’ என வாக்கேவனுக்கு வேதவாக்கியங்கள் இத்திர்க்கமான உண்மையை அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றன.

சீவராசிகளுக்கு ஊறு செய்தல், அல்லது சீவராசிகளை வெறுத்தல் எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்குப் பிழை செய்வ தாகும். அதாவது அவர் தன்னைத் தானே வெறுப்பதும் தன்னைத்தானே ஊறு செய்வதும் போலாகும். ஏனென்றால் ஊறு செய்தவரைப் போல ஊறு செய்யப்பட்டவருள்ளும்

உயிர்க்குயிரான இறைவன் உள்ளே உறைகின்றான் என்பதனுலேயாய்.

இவ்வண்மையை உணர்ந்த பொத்தராஜா என்னுந்தெலுங்குத் தொந்துற்கவினார் பாசவத்தத்தில் எழுதுகிறார். “வணங்குபவர்களுக்கு ஏரமீந்தருஞ்சும் இறைவனே! தங்கள் பத்ம பாதங்களை வணங்குகின்றேன். எனது புவனடக்கத்துக்கு அருளுங்கள். தங்களை வணங்கும் பக்தர் கூட்டத்தில் எம்மையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உலகத்துச் சகல சீவராசிகளுக்கும் எமது எல்லையலாக் கருணையையும் ஆழந்த அன்பையும் கொடுக்க அருளுங்கள்”.

உண்ணுள்ளே உயிர்க்குயிராய் உள்ள தெய்வ அம்சத்தை - தெய்வ தத்துவத்தை நீ அறியாது உண்ணுடைய ஒப்பற்ற தனித்தன்மையையே - சீவத்தத்துவத்தையே - அதாவது பசுத்தன்மையையே சிறப்பாகக் கொள்வாயோனால் - பசுவைப் பசுவாகவும் - பதியைப் பதியாகவும் உணர்வாயோனால் அதன் பயனும் உலக விஷயங்களிலீடுபட்டுத் தன் மஹேந்திலைக்குத்தக அவஸ்தைப்படுவதே அல்லாது வேறான்றும் செய்வதற்கில்லை. அவ்வாறின்றி உயிர்க்குயிராய் உள்ள தெய்வ அம்சத்தை அறியும் நிலையே சாதனை நிலையாகும். இந்த நிலையிலே நீ அன்பு இரக்கம் - கருணை ஆகிய மேற்கூறிய குணங்களை உண்ணலே உருவாக்க முயற்சி செய்தல் வேண்டும். இவைகளின்றி யோகமும் சூனாமும் கைகூடாது.

அன்பு மூக்கியமானது, தெய்வசக்தி உடையது. இறைவனுடைய அருளைப் பெறக்கூடிய ஒரு பரிசுத்தமான சேவையைச் செய்தவில் அன்பின் பிரதிபலிப்பு - அன்பின் பிரத்தியட்ச சொருபத்தைக் காணலாம். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அன்பு வெளித்தோற்றம் பிரகாசிக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நீ இறைவனைக் கிட்டுவாய்.

அன்பு சாதி சமயக் கோட்பாடுகளினால் மாற்றம் அடைவதில்லை. தாக்கம் அடைவதில்லை. அல்லது பகைமை பொருமை ஆகியவற்றால் அன்புகளங்கப்படுத்தவும் மாட்டாது.

தீய சக்திகளினால் அன்பு பங்கப்படுத்தப்படாது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பகைமை வேற்றுமை இல்லாத உணர்ச்சிகளை எம்மிடையில் உருவாக்க நாம் முயல்ள வேண்டும்.

டும். எல்லாச் சமயங்களின் மூலமும், எல்லா வேதங்களின் அடிப்படையும் எல்லா மார்க்கங்களின் ஒன்று கூடும் இடமும் ஒவ்வொரு தனி நபருடைய துண்டு க்கதியும் அன்பே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். அன்பே வாழ்க்கைக் கோட்டையின் உறுதியான மூலமீடமாகும். உலக சமாதா னத்துக்கும் உலக செழிப்புக்கும் இந்த ஒளியே உறுதி அளிக்கும்.

தீங்கள் பேசும் ஒவ்வொரு சொல்லிலும் அன்பு பெருகட்டும், அவ்வாறே ஒவ்வொரு செயலிலும் அன்பு மினிரட்டும், உங்கள் வாக்கிலிருந்து உதீர்க்கும் சொல் கூரிய கத்தி போல் குத்தாமலும், அங்புபோல் துளைக்காமலும், அல்லது சம்மட்டிபோல் அடிக்காமலும் அமைதல் வேண்டும். அது வேதாந்த ஞானத்தைப் போதிக்கும் அறிவுரையாகவும், மலர் போலும் மென்மையானதாகவும். சமாதானம்-சந்தோஷத்தைப் பொழியும் அயிர்த ஊற்றுகவும் அமைதல் வேண்டும்.

அன்பு அன்புக்காகவே அன்றி சடப்பொருளுக்காகவே அல்லது உலக ஆசைகள் நிறைவேந்தத்துக்காகவே காட்டுதல் தகாது. ஆசையாற் கோபம் உண்டாகும். கோபம் பாவம் செய்யத் தூண்டும். அதன் தாக்கத்தால் நஷ்டபர்களும் பகைவர் போல் தோன்றுவர். கோபம் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கும் மூலாதாரம். ஆகவே அதற்கு இரையாகாதிர். ஒவ்வொருவரையும் அவர் யாவராய் இருந்தாலும் சரி கருணை நிறைந்த அன்புள்ளத்துடன் உபசரியங்கள்.

இவ்வளை ஆக்கமுறை அனுதாபம் மனிதனுலத்தின் இயற்கைச் சுபேச்சையான பிரதிபலிப்பாக வரவேண்டும். ஒவ்வொரு மூச்சிலும் - உட்சவாச நிச்சவாசத்திலும் அன்பின் வியாபகமும், ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும் அன்பின் நிறைவும் வேண்டும். அன்பு பயம் அறியாது. அன்பு பொய்மை வெறுக்கும். பயம் மனிதனைப் பொய்க்கும், அநீதிக்கும், பிழைக்கும் இழுத்துச் செல்லும். அன்பு புகழை விரும்பாது. அத்தன்மையே அதன் பலத்துக்குக் காரணம். அன்பில்லாதவரே பேரையும், புகழையும் வெகுமதியையும் இச்சிப்பவர்கள். அங்பின் வெகுமதி அன்பே.

இறைவனுக்கு நிவேதிக்க அல்லது காணிக்கை செலுத்த விரும்பும் பொழுது நிலையிலாப் பொருள்களை நிவேதிப் பதற்குப் பதிலாக உங்கள் நிவேதனங்கள் - காணிக்கைகள் அன்பாக இருக்கட்டும், வாழ்க்கையின் ஒளியே அங்கு. அதுவே மிகவும் பரந்த முறையில் அமைந்த ஒழுக்கை கோவை ஆகும்.

அங்கு வியாபாரப் பொருள் அல்ல. அதன் மதிப்பும் பற்றிப் பேரம் பேசாதே. அது இதயத்திலிருந்து உண்மை என்னும் நதியாக நூனமெனும் ஆரைக்கத் தெளிவாக ஊற் தெரடுத்துப் பாயட்டும். அது வாக்கிலிருந்து அல்லது சிந்தனை பிலிருந்து உருவாகாதிருக்கட்டும். அது இதயத்திலிருந்து நினைவுடன் சுதந்திரமாக ஊற்றெடுக்கட்டும். இதுவே மிகவும் உயர்ந்த கடமையாகும். சிறந்த தெய்வத் தன்மையாகும்.

அன்புடன் நாளை ஆரம்பித்து, நாள்சூழலும் அன்பே துணையாக வாழ்ந்து அன்பினால் நாளை நிரப்பி, அன்போடு நாளை முடிக்கவும் பழகினால் அதுவே ஆண்டவளை அடையும் இலகுவான வழியாகும்.

“இறைவா! இறைவா!, என வெறுமனே சொல்லிக் கொண்டு கோபமும் - காமமும், பக்கமையும் - சிபாருஸையும் உன் உள்ளத்துள்ளே உருவாகுமானால் தெய்வத்தன்மை நிலையை அடைய முடியாது. ஆனால் அதனால் பாபமான வழிக்கு வழுக்கிவிழ நேரிடும்.

இன்றைய விழா குருபூரைன் என்று கூறப்படும். அது மிகவும் பொருள் பொதிந்த ஒரு பெயராகும். பூரைன் என்பது பூரணமாகப் பிரபையுடன் பிரகாசிக்கும் பூரைன் நாளாகும். குரு என்பதில் “கு” என்பது அறியாமை, ‘‘ரு’’ என்பது போக்குதல். ஆகவே குரு என்பது அறியாமை அல்லது அஞ்ஞானம் எனும் இருளையும் மயக்கத்தையும் போக்கி அறிவொளி கொடுப்பவர் எனப்பொருள்படும்.

பொருளும் விம்பமும் போவச் சந்திரனும் மனமும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இன்று பூரைனசந்திரன். அழகானது - குளிர்மையானது. அதன் ஒளிபிரபையானது. மனதுக்கு இனியது. சாந்தமும் தன்மையும் உடையது. ஆகவே

ஆத்மஜோதி

மனிதன் ஒளியும் தூய்மையானது. மனதும் சமாதானம் சாந்தம், இன்பம் - இங்கிதம் அடைகிறது.

இன்றைய செய்தி இதுபமெனும் பரந்த வெளியிலே சந்திரன்மனமாகும். அங்கே அலையான தடித்த கருமே கங்கள் உண்டு. காமாந்தகரமான ஆசைகள் இவெளக்கீ முயற் சிகள் சந்திர ஒளியின் சந்தோஷத்தை மாசுபடுத்துகின்றன. ஆகவே வலுவான அன்புக் காற்று அப்மேகங்களை அகற்றிச் சந்திர ஒளியின் தண்மையையும் இனிமையையும் பெருமை யையும் உங்களுக்கு அளிக்கட்டும். பக்தியின் ஒளிப்பிரவா கத்தில் இதயத்தின் அடிவானம் அழகுப் பந்துபோலாகிறது. வாழ்க்கைப் பாதை ஆனந்த காகரமாக மாறுகிறது. இன்றைய செய்தியை நினைவு கூர்ந்து அனுபவத்தில் உற்றறிந்தால் இதயத்தின் அழகு, வாழ்க்கையின் ஆனந்தம் - மனத்தினாடாக வெற்றிபெற முடியும்.

பகவான் அனுளிலும் ஆசீர்வாதத்தாலும் வலுப்பெறும். சாதனையிலீடுபட்டு வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை அனுபவத்தில் உற்றறிந்து வெற்றியடைவிர்களாக.

நட்பு

நிபந்தனையின்பேரில் செய்யும் உதவி கலப்படமான சிமென்டாகும். அதை உபயோகித்தால் கட்டடம் வெடித்து விடும். தீயை அணைக்க நீர்க்கேட்டால், சாம்பலாகப் போன பின் கொண்டுவரும் நீர்போன்றது தக்க சமயத்திற் செய்யாத உதவி.

இடுக்கள் களைவதே நட்பின் இலட்சணம். ஆனால் அந்த உதவி பயன் எதிர்பாராததாய் இருக்கவேண்டும். அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாது என்று கூறும் நட்பு, நட்பு என்பதற்குத் தகுந்ததன்று. அடிப்படையான விஷயங்களில் அபிப்பிராய பேதமில்லாதிருந்தாக போதும்.

பகவந் நாம மஹிமை

(சுவாமி அபேதானந்தர்)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ் ஸ்ரணம்மம!
 ராதாக்ருஷ்ணேள கதிர்மம!
 ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
 ஹரேக்ருஷ்ண ஹரேக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே

பகவந்நாமத்தை சிந்தாமணி என்றும் கற்பக விருக்ஷம் என்றும், சித்ஸ்வரூபம் என்றும், திவ்யரஸம் என்றும், பூர்ண தமமான பரம்பொருள் என்றும், ஸனைதன மெய்யப்பொருள் என்றும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணசைதன்ய மஹாப்ரபுஜீ பலவாராகப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார், அதே கருத்தை மஹாபக்த சிரோன்மணியான துளவிதாஸர்:-

ஸகு சுக்கு சுருதிநாமப் ப்ரபாவு,
 கமிவிஷேவிநியி ஆனாவு பாவு,,
 நாமு லேனபவ ஸிந்து சரவாஹின்,,
 ஹரகூ பிச்சாரு சுனேன மனமாஹி,,
 வேதபுராண சந்துமத ஏக,,
 சகல சுக்ருதே பலநாம ஜனகூ,,,

என்று சொல்கிறார்: நான்கு யுகங்களிலும் நான்கு வேதங்களிலும் நாமத்தின் பெருமையே புகழ்ந்து பாடப்பட்டுள்ளது. இக்கவியில் இதைவிட சிறந்த உபாயம் வெறில்லை. நாமப்பிரேமிகள் பவமென்னும் கடலை சுவபமாகத் தாண்டி விடுகிறார்கள் நாமம் ஒதுவதினால் பவக்கடல் வற்றிப்போய் விடுகிறது. கோடி ஜனமங்களில் செய்த புண்ணிய மெல்லாம் திரண்டு அன்புறவாகும் போதுதான் நமக்கு நாமத்தின் கண் குடி ஏற்படும் என்று அருளிச்செய்கிறார்.

நாம மஹிமை சொல்லிற்கு அடங்காத தத்துவம் என்பது பொரிபோர்களின் முடிவு. குரு கிருபைக்குப் பாத்திரம்

ஆனவர்கள் தான் நாமத்தின் பெருமையை அறிவார்கள். நாமஸாதனை செய்தவர்கள் தங்களையும் உலகத்தையும் உயிலிப்பவர்கள் ஆவார்கள். புவனமங்களை காரியான பகவன்னும் நம்மைத் தேடிவந்தும் நமக்கு ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பக்குவமில்லாமல் காலத்தை வீணைக கழிக்கிறோம் என்று ப்ரபு “ஐகத்பந்து” கூறியுள்ளார்.

பகவானுடைய திருநாமம் பகவானை நேரில் காட்டிக் கொடுக்கின்ற ஓர் அற்புத கருவியாகும். என்று ஸ்ரீ சூரதாஸ் ஸ்வாமிகள் கூறியுள்ளார். நமக்கு உயிர் பிச்சையளிப்பது பகவன்னுமை ஒன்றேயாகும். தாழ்வில்லாத வாழ்வையளிப்பது பகவன்னுமை ஒன்றே. உள்ளும் புறழூம் ஒளியைப் பரப்பும் மணிதீபம் பகவன்னுமையோகும் என்று துகாராம் ஸ்வாமிகள் அருளியிருக்கிறார்.

ஆண்டவன் நாமம் ஒன்றுதான் உண்மைப்பொருள் “சல்வரிஅகால்” என்றும் அதன் பெருமையை உணர்ந்தவர்கள் காலனையும் பயப்படமாட்டார்கள். அவர்கள் காலத்தை கடந்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று ஸ்ரீ குருதாணக் ஜீ கூறியுள்ளார்.

என் உள்ளத்தைக் கொள்ளோ கொண்ட கள்வனுன கண்ணனின் பெயரைச் சொல்லி விஷுத்தை அருந்தினேன். ஆனால் என்ன ஆக்சர்யம்! அந்தக்கொடிய விஷம் பகவானுடைய சரணம்குதமானி விட்டதே என்று ஸ்த்ருக்குருமீரா பாய் கூறியுள்ளார். இப்படி ஆயிரக்கணக்காண பெரியோர்கள் நாமத்தின் பெருமையைப் பாடி நமக்கு நாமாக்குதச் சுவையை ஊட்டுகிறார்கள். நாமத்தின் பெருமையைப் பற்றி விஞ்ஞான ரீதியில் சற்று ஆராய்வோம். நாம் எழுப்பும் ஒலியானது மனதிற் புகுந்து குஷ்ம வடிவமாகவும், நாவிற் புகுந்து ஸ்தால வடிவமாகவும் வேளித்தோற்ற மளிக்கிறது. அந்த ஒலி அதற்குத் தகுந்தபடியான நடுக்கத்தை (Vibrations) வாயுமண்டலத்தில் உண்டு பண்ணுவது மில்லாமல் அது அக்கினி தத்துவம், ஜீல தத்துவம், ப்ருதிலி (பூமி) தத்துவம் என்ற மூன்று தத்துவங்களுடன் கலந்து வெல்வேறு உருவங்களை அடைகின்றன. ஆகவே, எல்லா உருவங்களும் பஞ்சபூதங்களின் குணங்களான சப்த, ஸ்பர்ஶ, ரூப, ரஸ, கந்தங்கள் சேர்ந்து காணப்படும் ரூபங்களேயாகும். நமது புனிதமான எண்ணங்கள் அக்கினி தத்துவத்துடன் கலக்கும்

பொழுது நாம் திவ்ய நேத்ரங்களைப் பெற்று ரிஷிகளைப் போல் ஆகிறோம்.

புனிதமான எண்ணங்களும் புனிதமான சப்தங்களும் வாயுமண்டலத்தை புனிதமாக்குவது மல்லாமல் உலகையே புனிதப் படுத்துகின்றன. கெட்ட எண்ணங்களும் அதைப் போன்ற ஒலிகளும் ஆகாயத்தைக் கெடுத்து நோய்களையும் மற்றும் பலவிதமான துண்பங்களையும் தருகின்றன.

இன்று நமது தேசம் புனிதத் தன்மையில் குறைந்து வருவதை நாம் பிரத்யக்ஷயமாக காண்கிறோம். இதற்கெல் ஸாம் அடிப்படை மனம் அசத்தமானதுதான். மனம் நிமிமதியின்றி தவிப்பதற்குக் காரணம் அசத்தமான உணவேயாகும். உணவுப்பொருள் அசத்தமாவதற்கு மூல காரணம் பூமி அசத்தமாக இருப்பது. “ப்ருதிவீ தத்துவம்” அசத்தமாவதற்கு அடிப்படை கெட்டுப்போன “ஆலதத்துவம்” என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீர் பரப்பு கெட்டுப் போவதற்கு மூல காரணம் அசத்துமான “அகனி தத்துவம்” அதற்கும் அடிப்படை அசத்தமான “ஆகாயத் தத்துவம்” என்பது முடிவு இப்படிப்பார்த்தோ மேயானால் “ஆகாயத் தத்துவம்” கெடுவதற்கு கெட்ட சப்தங்கள்தான் காரணம் என்று நமக்குத் தெரியவரும். ஆகவே இவ்வுலகை புனிதப் படுத்துவதும், எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்வதும்தான் நம் விருப்பம் என்றால், கெட்ட வார்த்தைகள் பேசுவதையும், அனுகுண்டு சோதனை முதலியவைகளையும், அதன் மூலம் எழும்பும் கெட்ட ஒலிகளையும் தடைசெய்வது ஒன்றுதான் இதற்கு ஏக உபாயம். கெட்ட ஒலிகளை தடைசெய்வதுடன், இனிமையான ஒனிகளை எழுப்புகின்ற இறைவன் நாமத்தை இடைவிடாமல் உச்சரித்தல் வேண்டும். உலகெலாம் இறைவன் நாமம் உச்சரித்தல் வேண்டும். உலகெலாம் இறைவன் நாமம் மூழங்கி ஆகாய தத்துவத்தை இனிய ஒலிகளால் பரிசுத்தமாக்க வேண்டும். நாம் ஒரு பொழுதும் பொய்மை பேசாதிருக்க வேண்டும். “உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேச வோர் உறவு கலவாமை வேண்டும்”. மஹாங்களுடன் சேர்ந்து எங்கும் எப்பொழுதும் ஸத்ஸங்கமும் பகவன் நாம முழக்கமும் நடைபெறுதல் வேண்டும்.

பகவன் நாமஸங்கீர்த்தனம் அனுதினாலம் முதற்கொண்டு பரம்பரை பரம்பரையாகத் தோன்றியுள்ள ஓர் புனிதமான பத்ததியாகும். பகவான் ஸ்ரீ நாரதப் பிரம்மம், ஸ்ரீ சுகப் பிரம்மம், ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாத ஆழ்வார், ஸனகாதிகளான முனி புங்கவர்கள் ஸ்ரீ உத்தவல்ஸ்வாமிகள் முதலியோர்கள் ஆதி காலத்தில் நாமப்ரசாரம் செய்து உலகை உத்தரித்தார்கள். கலியுக பாவளஸ்வபஜன, விபஜன, ப்ரயோஜனவுடையாமான ஸ்ரீ க்ருஷ்ண சைதன்ய மஹாப்ரபு நாநாறு வருடங்களுக்கு முன்னதாக நம்மிடையே (வங்காலத்தில்) தோன்றி நாம ப்ரசாரம் செய்து உலகிற்குப் புத்துயிர் அளித்தார். ஸமீப காலத்தில் அவதரித்த பகவான் ஸ்ரீ ராமபு கிருஷ்னர் மஹாப்ரபுவின் பத்ததியே மேற்கொண்டார். குருநான்க என்ற மஹான் பஞ்சாப் தேசத்தில் தோன்றி நாமப்ரசாரம் செய்து லோகோத் தாரணம் செய்தார். இதே போல் குஜராத்தில் “நார்லிமோத்தா” என்ற பெரியவகும் மஹா ராஷ்டிரத்தில் ஞானேஸ்வர், ஏகநாத் ஸ்வாமிகளும், ராம தேவர் துகாராம், ஸமர்த்த ராமதாஸ் ஸ்வாமிகளும், சக்குபாய், ஜபோய் முதலானவர்களும் வடநாட்டில் ஸ்ரீ நூசிதாஸ் ஸ்ரீ சூரியதாஸ் கபீர்தாஸ் முதலிய மஹான் களும் ராஜஸ்தானில் ஸத்குரு மீராபாய் தமிழகத்தில் ஆழ் வாராதிகள், ராமானுஜர், முதலிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும், அப்பரி சுந்தரர், ஞானசம்பந்தர் முதலிய சைவப் பழங்களான அறுபத்தி மூன்று நாயன் மார்க்களும், மணிவாச கரும் சேர நாட்டில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர், எழுதக்கண் நாராயண பட்டபாதர், பூந்தானம் முதலானவர்களும், மேலும் தென்னட்டில் போதேந்திர ஸ்வாமிகள், ஸ்ரீதர வேங்கடேச ஸ்வாமிகள், ஸத்குரு ஸ்வாமிகள், புரந்தரதாஸர், கணகதாஸர், நாராயணதீர்த்தர், பத்ராசல ராமதாஸர், ஸதாசிவப்ரமந்திரர், ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகள். மகாகவி வெங்கடஸாப்பையர், கோபால கிருஷ்ண பாரதியார், மீராதாஸி அரணை முதலியவர்களும் தோன்றி நாமப்ரசாரம் செய்து உலக மக்களுக்கு இன்பத்தை ஊட்டி புத்துயிர் அளித்தார்கள் தற்பொழுது புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ கோபால க்ருஷ்ண பாகவத ஸ்வாமி முதலியபல மஹான்கள் தமிழகத்தில் நாமப்ரசாரம் செய்து வருகிறார்கள்.

ஆகவே நாம் அனைவரும் ஆங்காங்கு ஒன்று கூடி கூடி பிரார்த்தனை நடத்துவோமாக. மனித வாழ்வினிலே பஜனையும் ஸத்ஸங்கமும் இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்து அதனை உறுதி கொள்வோம்.

“ஹாப்ரபோ எங்களுடைய வாழ்க்கை ப்ரார்த்தனை மயமாக வேண்டும்” எங்கள் வாழ் நாளெல்லாம் ஜபமயமாக வேண்டும், எங்கள் புனிதமான இந்த மானிட வாழ்வு ஸங்கீர்த்தன மயமாக வேண்டும் என்று கதறுவோம். நா மாம்ருதத்தை இடை விடாமல் பருதி களிப்படைவோம். பக்தி நெறியிலே திளைத்து மகிழ்வோம். பக்தி நெறியைத் தழுவி வாழ்க்கையை இன்ப மயமாக்குவோம். அவன் கிரு ஷபக்காக அவனிடம் அழுது அழுது முறையிடுவோம். நா மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயலாற்றுவோம். நாம் எனும் தோனியிலேறி அனுயாஸமாக பவளாகரத்தைக் கடந்து யெய்ப்பொருளான அவனிடம் செல்வோம்.

நாம் மஹிமையைப் பற்றி பெரியோர்கள் சொன்ன லில வார்த்தைகளை வரைத்துள்ளேன். இதன் கண் ஏதே னும் குற்றங்கள் இருப்பின் பெரியார்கள் அதை யெல்லாம் பொறுத்து அடியேனை ஆட்கொள்ள வேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். அவன் பெயரும் பெருமையும் நாலை லாம் ஒலிக்க வேணுமென்று அவனருளாலே அவன் நான் வணங்கினிற்கும் அடியார்களுக்கு அடியேன்.

நட்பு

வீரனுங் கோழையும் நண்பர்களாக இருக்க முடியாது. நட்பு என்பது பரஸ்பரம் அன்புடன் உதவி செய்து கொள் வதேயாகும். ஆனால் ஆடம்பர சாதங்களை அளிப்பது நட்புக்கு விரோதமேயாகும். ஒரேவிதமான சபாவும் உள்ள இடத்தில்தான் நட்பு உண்டாகும். எவரைபேனும் சீர்திருத்த எண்ணிலும் அவரோடு அதிக நெருக்கமாகப் பழகக் கூடாது. நண்பன் நண்பனைத் திருத்த முடியாது.

—ஈாந்தி

தென்னகத்தில் சில இடங்கள்

(மு. சிவராசா)

பிரயாணக் கட்டுரை - 17

பிலாயில் எமது பயிற்சி முடிவடைந்தது. முட்டை முடிச்சுக்களைக் கட்டிக் கொண்டோம். ஒன்பது மாதமாய்ப் பழகிய பல நண்பர்களின் வீடு சென்று விடைபெற்றோம். அல்லும் பகலும் எங்களுடனிருந்து எமக்கெல்லாம் இனிய உணவு சமைத்துக் கொடுத்த பணியாள் கேசவன் எமது பிரிவு தாங்காது அழுதே விட்டான். எங்களின் பலருக்கு ஒருபுறம் குடும்பத்தவரை விரைவில் பார்க்கப் போகிறோம் என்ற நினைவு இன்பந் தந்த போதும், இந்த இடத்துக்கு வருவதோ அல்லது இங்கு பழகிய நண்பர்களுடன் மீண்டும் கூடுவதோ கலபமாக நடக்கக் கூடியதல்ல என்ற எண்ணம் மனதைப் பிழிந்தது.

தூர்க் புகையிரத நிலையத்தில் நாங்கள் யாவரும் 7-2-67 இரவு 11 மணிக்கு வண்டியேறிய போது, நண்பர்கள் பலர் அங்குவந்து வழியனுப்பி வைத்தார்கள். நாக்பூரில் காலை வண்டி மாறி மறுநாள் மாலை சென்னை வந்து சேர்ந்தோம். பயிற்சியின் இறுதிக் கட்டம் சென்னை பெரம்பூர் ரயில் பெட்டித் தொழிற்சாலையில் ஒழுங்காகியிருந்தது. இடையில் நண்பர்கள் காத்தமுத்து செல்லையா ஆகியோருடன் திருப்பதி சென்றேன். சென்னையிலிருந்து திருப்பதி 95 மைல். பஸ் வண்டிகள் திருத்தணி வழியாகவும் திருக்காளத்தி வழியாக வும் தினமும் போகின்றன. கட்டணம் ரூ 5.70 ஆனால் முன் கூட்டியே ஒழுங்கு செய்தாலன்றி இடம் பிடிப்பது சிரமம். சென்னையிலிருந்து புறப்படும் பஸ் திருப்பதியடி வாரத்தோடு நின்றுவிடும். அங்கிருந்து மலை உச்சிக்குப் போவதற்கு வேறு பஸ் பிடிக்க வேண்டும். இந்த பஸ் நிலையம் எந்த நேரத்திலும் கலகலப்பாக இருக்கிறது. ஏழுமாலை யாண்டவண்டத் தரிசிக்கப் போவோரும், தரிசித்து வருவோரும் இங்கு நிரம்பி வழிகிருக்கள். சாதாரண காலங்களிலேயே இவ்வளவு கூட்டமென்றால் விசேட தினங்களில் எப்படி இருக்கும் என்று கற்பணியிற் கண்டேன். கதிர்கா

மத்தில் திருவீழாக் காலங்களில் உள்ள கூட்டமளவில் சா தாரனை நாட்களில் இருக்கிறது. அடிவாரம் பஸ் நிலையத்திலிருந்து திருமலை சுமார் எட்டு மைல்; கட்டணம் ஒரு ரூபா, நேர்த்திக் கடன் செய்யும் பக்தர் பலர் நடந்தே உச்சி மலையை அடைகிறார்கள். இதற்கென பஸ் வீதியைத் தவிர்ந்த குறுக்கு வழிகள் உண்டு.

ஒரு மணி நேரத்தில் திருமலையை அடைந்தோம். தேவ ஸ்தான விடுதியில் பலபேர் தங்க இடமுண்டு. ஆனால் எந்தேரமும் அது நிரம்பியிருந்தால் நாம் விரும்பிய போது இடம் கிடைப்பதற்கு. நாங்களும் இடம் கிடையாத காரணத்தால் தவியார் வீடொன்றில் ஓர் அறை வாடகைக்கு எடுத்து இரவு தங்கினேம், வெயிற் காலமானாலும் உயர்ந்த மலையானதால் இரவு குளிராக விருந்தது. அன்றிரவு சுவாமி தரிசனம் விபிதமாக வில்லை. மறுநாட்காலை ஐந்து மணிக்கு வேங்கடேசர் சந்திதி யடைந்து சுதாநாம அருச்சனைத் துண்டு ஒன்று பெற்று உள்ளே சென்றோம். ஏழு ரூபா செலுத்திய பெறும் இவ்வருச்சனைச் சிட்டு முன்று பேருக்கு அனுமதிச் சிட்டாகும். சில வேளைப் பூசைகளின் போது தர்ம தரிசனமும் ஏனைய வேளைகளில் அனுமதிச் சிட்டுப் பெற்றே தரிசனமும் செய்யலாம். மூவருக்கு அருச்சனை தீபாசாதனை நடைபெற்ற சமயம் சுமார் முந்நாறு பேர் மண்டபத்தில் இருந்து தரிசனம் செய்தோம். இதற்குமேல் மண்டபம் கொள்ளாது. ஆராதனையின் பின் வரிசையாக ஒவ்வொருவரும் வெங்கடாசலபதியின் சமீபமாய்ச் சென்று கண்குளிரத் தரிசித்து, திருவடி சேலை பெற்று, பிரசாதம் வாங்கி வெளியே வந்தோம்.

திருப்பதி வேங்கடேசர் தென்னூட்டிலேயே மிக்க தன வந்தர். அவருக்குக் கொடுப்பவர் அரைச் சுதம் முதல் பய ஆயிர ரூபாவரையில் கொடுக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஆண்டவன் அதைப் போல் பல மடங்கு கொடுப்பதில் தவறுவதில்லை அவர் நித்த மனோர! யார் வேண்டினும் எந்த நாளிலும் அவரது கல்யாணக் கோலத்தைக் காணலாம். ஆம் - உருத்திராபிஷேகம். ஸ்நபனூபிஷேகம் கோ வில்களில் எவ்வளவு சகஜமானவையோ அப்படியே (உரிய ழனம் கொடுத்து) திருக்கல்யாணத் தரிசனையும் செய்விக்கலாம். கருப்பக் கிருஹர் பொன்னேட்டாள் வேயப்பட்டுளது. சந்திதானத்தில் திருமலை ராயர் பத்தினிமாருடன்

ஆண்டவனை நித்தியப் தரிசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இவ்வரசரே இவ்வாலயம் கட்டுவிப்பதற்குக் காரணம். கோவில் விதிகள் அகலம் குறைந்தவை மூலமுர்த்திக்கு நேரே துவஜல்தம்பழும், அதன் வெளிப்புறத்தே பலிபீடமும் இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. பணம் கொடுத்து வாங்கும் பிரசாதம் லட்டு, வடை, ஆதியன, இவற்றின உருவ அளவு மிகப் பெரியது வேறொங்கும் காணக் கிடைக்காது.

பஸ் ஏறி மலையிடவாரம் சேர்ந்தோம். இங்கு கோவிந்தராஜப் பெருமான் தேவையில் கொண்டெடமுந் தருளி யுள்ளார். அவரை வணங்கி விடைபெற்று பஸ்வில் திருக்காளத்தி வந்தோம். தூரம் 23 மைல், கட்டணம் ரூ. 1-20 கண்ணப்பர் வாய்க் கலசத்தில் மொண்டு குடுமித் தேவரை முழுக்காட்டியது பொன் முகவியாற்று நீரினால். அவ்வாறு காணும் பேறு....! பொன் முகவியில் ஆடியபோது உடல் குளிர்த்து; உள்ளம் கூசியது! 'ஆரே நானில் வீட்டைடைந்த எம்பிரான் கண்ணப்பன் தொட்ட நீரைத் தொடவும் தகுதி யுடையோமா' என்ற எண்ணம்! கோவிலை யடைந்தோம். பஞ்சமுகேஸ்வரருக்கு அபிஷேகம் நடைபெற்றது. பிரமனால் பூசிக்கப்பட்ட இவ்விலிங்கத்திற்கு முன்னால் 'பிரமதீர்த்தம்' என்னும் கிணறு இருக்கிறது. சிறு குன்றின் மேல் பஞ்சமுகேஸ்வரர். கீழே கல்லைக்குடைந்து சித்திரங்கள் திட்டியிருக்கிறார்கள்.

காளத்தி நாதரைத் தரிசிக்க 25 சதம் கொடுத்து அனுமதிச் சீட்டுப் பெற்று உள்ளூ சென்றோம். அர்த்தமண்டபத்தில் 'அன்பு பிழாம்பாய்த் திரித்த அண்ணலார்' நிற்கிறார். ஒற்றைக் கண்ணிடந்தப்பிய தோட்டமையாது மற்றைக் கண்ணையும் இடந்தப்ப முற்பட்ட அன்பரை 'என் வலத்தில் மாறிலாய்! நிற்க' என்றல்லவா ஏறுயர்த்தவா அருள் புரிந்தார்! அம்பாள் ஞானப்பூங் கோதையின் சந்தி தானம் தனியாக உளது காளத்தி நாதருக்கு அருஷ்களை செய்வித்தோம். பிரசாதமாகத் தீர்த்தாா, புஷ்பம் கொடுத்தார்கள்; விபூதி தரவில்லை. வெளியே விதியில் பாதாள விநாயகர் சந்திதி. கிணற்றின் ஆழத்துக்குப் போய்த் தரி சிக்க வேண்டும். நீங்க மனமின்றிக் காளத்தியை நீங்கிச் சென்னை வந்தோம். வரும்போது வசதியான பஸ் கிடைக்க வில்லை. பஸ் ஏறியும் மாறியும் ஒருபடி வந்து சேர்ந்தோா என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்!

மறுநாள் 13-2 67 காலை பெரம்பூர் றயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை (Integral Coach Factory) க்குச் சென்றோம். அன்று தொழிற்சாலையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் பார்த்து விளக்கம் பெற்றோம். எமது பயிற்சியில் கடைசிக் கட்டம் கடைசிப் பாடம் முடிவடைந்தது. இரண்டுநாளில் காரியா வயம் திரும்ப வேண்டியவர்கள். ஆனால் எம்மில் பலர் தல யாத்திரை செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் சில நாட்கள் விடுதலை கேட்டுப் பெற்றோம். நான்குவார 'லீவு' நாள் எடுத்தேன். சென்னையில் நாம் பதினைந்து பேரும் அவிழ்த்து விட்ட நெல்லிக்காய் மூட்டையானேம். ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு திசையில், வேறு வேறு திட்டத்துடன் பிரிந்தோம். சுற்றுப் பிரயாணத்தின் போது சிலர் சிலரைச் சந்தித்ததுண்டு; அவ்வளவுதான்.

சென்னையில் தங்கியபோது அன்பர் கி. வா. ஐ. அவர்கள் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தேன். என் பொருட்களையெல்லாம் அங்கேயே வைத்து அன்று இரவு பங்களூர் புகைவண்டியில் ஏறினேன். 9.05க்குப் புறப்பட்ட வண்டி காலை 5.30 மணிக்கு என்னை பங்களூரில் இறக்கியது. உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஊர் பார்க்க வென்று இங்கு பஸ்கள் விடுகிறார்கள். ஆனால் வாரத்தில் இரண்டு நாள் மட்டுமே. நான் சென்ற தினத்தில் பஸ் ஒழுங்கு கிடையாது. எனவே தனியாகவே சென்று 'லால் பாக்' என்ற தோட்டமும் அங்கிருந்து றஸ்ஸல் மார்க்கெட்டும், நூதன சாலையும் பார்த்தேன். நூதனசாலையின் சமீபமாய் Dr. Visveswaraya Industrial and Technological Museum என்ற தொழில் நுட்பக் காட்சிச் சாலை உண்டு. இல்லிடத்தில் தொலைபேசி இயங்கும் மூறை, காந்தம், மின்சக்தி ஆகியன உருவாகும் விதம், கப்பல் கருக்குச் செய்தி யனுப்பும் மூறை, மாதிரித் தங்கச் சுரங்கம் ஆகியன கண்டறிதற்குரியன. இதற்குள்ள கட்ட சபைக் கட்டடம் மிகவும் அழகானது. அருகே அரசாங்க அலுவலகங்கள், நீதிமன்றங்கள் ஆகியன. பங்களூரில் உள்ள அரசினர் கைத்தொழிற் பொருள் விற்பனை நிலையத்தில் கண்ணைக் கங்கரும் பொருட்கள் பலவுண்டு. நண்பர் ஒருவர் வேண்டியபடி அங்கு சந்தனக் கட்டடயில் செய்யப்பட்ட முருகன் உருவம் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டேன். இரவு றயிலேறி மறுநாட்காலை மைகுர் வந்தேன்.

மைசூரை உல்லாசப் பிரயாணிகள் தவற விடுவதில்லை. தினமும் சுற்றுலா பஸ்கள் உண்டு. பிரயாணிகள் தங்கு வதற்கான விடுதிச்சாலைகள், உணவு விடுதிகள் பல இருக்கின்றன. தன்வந்திரி வீதியிலுள்ள 'புதிய காயத்திரி பவ்' னில் தங்கினேன். காலை 8.30 மணிக்குப் புறப்பட்ட சுற்றுலா பஸ்ஸில் ரூ. 7 க்குச் சிட்டு வாங்கி 'ஜகன்மோகன் மாளிகை' எனப்படும் சித்திரசாலை, மைசூர் மஹாராஜா விள் அரண்மனை (வெளிப் புறம்மட்டும்) அரச விருந்தினர் விடுதியான 'லலிதமஹால்' சாமுண்டி மலை, கோயில். பெரிய நந்தி காவிரி பிரிந்து மீண்டும் ஒன்று சேரும் சங்கமம், ஸ்ரீரங்க பட்டினம், திப்பு சுல்தான் போர் செய்த களம், சிறைச்சாலை, ரங்கநாத சுவாமி கோயில் ஆகியன கண்டு மாலை 4.30 மணியளவில் மைசூரில் பிரபஸ்யமான 'பிருந்தாவனம்' என்ற பூங்கா வந்தேன். இப் பூங்கா 'கிருஷ்ணராஜா சாகர்' என்ற பெரிய நீஸ்த்தேக்கத்தின் பக்கவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பூங்காவில் செடிகள், கொடிகள் நீரோடைகள், நீர் பீச்சும் குழாய்கள், மின் விளக்கு அலங்காரங்கள் எல்லாம் இருந்தன. காஷ்மீரைக் கண்டிரா விட்டால் இப் பூங்கா ஒரு களவுலகச் காட்சியாய் அமைந்திருக்கும். இரவு 8.30 மணிக்கு விடுதி வந்துகேர்ந்தேன்.

நட்பு

சரீர உறவை விட ஆன்ம உறவே சிறப்புடையது. ஆன்ம உறவில்லாத சரீர உறவு ஆன்மாவில்லாத உடலே யாகும். உண்மையான நட்புக்குரிய கட்டளைக் கண் நண்பரில் ஒருவர் நட்புக்கு விரோதமாக நடக்கும் பொழுதே தெரியும். நன்பனுடைய விழேச உரிமை மற்றவருடைய பிழைகளை ஏற்றுக் கொள்வதும் பிழைகளிருந்தாலும் அன்பு கொள்வது மேயாகும்.

வில்வார்ச்சனை வழிபாடு

(ஆசிரியர் க. வை. ஆ. காமா)

சிவபிரானைக் குறித்து யாம் செய்யும் வழிபாடுகளுள் வில்வார்ச்சனை வழிபாடு மிகச் சிறந்தது. ஏனெனில்? மனிதனது ஆக்கமும், அறிவும், அவனுடைய மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் முக்கரணங்களின்தும் செயற்பாட்டினால் அமைவன். அவை மூன்றும் தூய நெறியில் ஒத்துழைக்காவிடின் மனிதன் செய்யும் முயற்சிகள் அவனை ஆக்க நெறியினின் ரும் விலக்கி, அழிவுக்கே புதுத்திவிடும். இந்த உண்மையை மூன்று இதழ் கொண்ட வில்வதளம் எமக்குப் புலப்படுத்துகிறது. அதனாலேயே பரம்பொருளாகிய சிவபிரானைக்கு அருச்சனை வழிபாடு செய்வதற்கு வில்வதளம் மிக உயர்ந்த தாயிற்று.

ஒரு காம்பிலே மூன்று இலை கொண்டது ஒரு வில்வதளம் எனப்படும். சாத்துவிகம் இராசஜீவம் தாமசம் என்பன மனிதனிடத்தே மாறி மாறி அமையும் மூன்று குணங்கள். இம்மூன்று குணங்களையுங் குறிப்பிடுவது ஒரு வில்வதளம். குரியன் சந்திரன் அக்கினி என்னும் முச்சடர்களையே கண்களாகக் கொண்டவர் சிவபிரான். அம் மூன்று சடர்களையும் குறிப்பது ஒரு வில்வதளம். சுவர்க்க மத்திய பாதாளம் என்னும் முவலகங்களையும் குறிப்பது ஒரு வில்வதளம். பிராரப்தம், சஞ்சிதம், ஆகாமியம் என மூவகை விளைகள் மனிதனை உய்தியடையவிடாது பந்திப்பன. அம் மூவகை விளைகளால் நேரும் பாபங்களைப் போக்க வல்லது ஒரு வில்வதளம். இத்துணைச் சிறப்புக்கள் வாய்ந்த ஒரு வில்வதளத்தை இறைவா! உள்கு அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

எவ்வித குற்றங்களுமில்லாத, அழிகிய, மங்களகரமான மூன்று இலைகள் கொண்ட ஒரு வில்வதளத்தை சிவபரம் பொருளோ! உன் திருவடிகளில் ஓப்பிக்கிறேன். அது உள்கு அர்ப்பணமாகுக.

வில்வ விருட்சத்தை பக்கி உள்ளத்தோடு பார்த்தாலும், தொட்டாலும் அது பக்தனுடைய பாபங்களைப் போக்கி விடும். மீகக்கொடிய பாபங்களை அழிக்க வல்ல ஒரு வில்வதளத்தை சிவார்ப்பணம் செய்கிறேன்.

சாலக்கிராமத்துக்குச் செய்யும் பூஜை வழிபாடு காவத் தடவுளாகிய விழ்ணுவுக்குப் பிரீதிகரமானது. வேதலிற்பன் னர்களாகிய விப்பிரர்களுக்குச் செய்யும் வழிபாடு தேவ முதல் வனுகிய இறைவன் திருவருளுக்கு ஏற்றது. புண்ணிய தீர்த் தங்கரைகளிலோ, புண்ணிய வணங்களிலோ ஆயிர கோடிக் கணக்கான பெரிய யாகங்களைச் செய்வது மனித முயற்சி யின் உத்தம பயன்களைத் தரவல்லது. ஆனால், இப்பவன் எல்லாம் உள்ளன்பு கொண்டு ஒரு வில்வதளத்தைச் சிவார்ப்பனம் செய்வதனால் பெறலாமன்றே!

ஆயிரக்கோடிக் கணக்கான யானைகளையும் கோடிக் கணக்கான கன்னியாக்களையும் தானம் செய்வதனால் வரும் பயனும், நூறு அசுவமேதயாகங்களைச் செய்வதனால் வரும் பயனும், ஒரு வில்வதளத்தைச் சிவார்ப்பனம் செய்வதனால் பெறலாமோ!

ஒரு வில்வதளத்தைச் சிவார்ப்பனம் செய்வதனால் ஒரு கோடி யாகங்களுக்கு செய்த பலனுண்டாம் அதனால், சிவபரம் பொருளே! ஒரு வில்வதளத்தை அர்ப்பிக்கின்றேன். ஏற்ற ருளுஞுக.

இதைக் கூற முத்தி தருவது காசியம்பதி. அத்தனைய புண்ணியத் தலமாகிய காசியில் வாழ்வதனால் வரும் பயனும்; காசியிலுள்ள கால பைரவரைத் தரிசித்து வணங்குவதனால் வரும் பயனும்; கணை, பிரயாகை என்னுந் தலங்களைத் தரி சிப்பதனால் வரும் பயனும் ஒரு வில்வதளத்தைச் சிவார்ப்பனம் செய்வதனால் பெறலாம்.

இடபாருடராகவுள்ள அம்மையப்பராகும் சிவபிரானுக்கு ஒரு வில்வத்தை அர்ப்பனம் செய்வதனால் ஒருவன் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்றே!

இக்கருத்துக்கள் வடமொழியில் “வில்வாஷ்டகம்” என்ற தலைப்புடன் எட்டு சுலோகங்களில் அமைந்துள்ளன. அவை பின்வருமாறு தமிழாக்கம் செய்யப்பெற்றிருக்கின்றன. மெய்யன்பர்கள் உண்மையை உணர்ந்து, பாசாயனம் செய்து பயன் பெறுக.

வில்வாஷ்டகம் (தமிழாக்கம்)

1. முக்கண்ணங் குறிக்கும் முனிலை கொண்டதும்
முக்கண்ணங் கொளிரும் முவல் காவதும்
முக்கணப் பிறவிகொள் பாபம் முரிப்பதும்
முக்கண னேற்கவோர் முத்தள வில்லுவம்.
2. அப்பழக் கற்றது; அழகி னுவப்பது;
திப்பிய முத்தளத் தெய்விக வில்லுவம்
செப்பிய முறைகொடு சிவனே சாந்துவன்
இப்பவே யொருதனம் இனிதரு ஞகவே.
3. சேர்தரு வில்லுவச் சிவதரு வணங்கியே
பார்க்கினும் தொடினும் பாபம் அழியுமே
ஆர்தரு பாப அகோரம் அழிப்பதாம்
ஏர்தரு வில்லுவம் ஏற்றருள் சிவமே.
4. வேதியர் வணக்கமும் விட்டனை பூஜையும்
கோதிலாத் தடாகக் கூவல் வணங்களில்
ஒதிய கோடியா யிரமக ஏறுதியும்
ஒதி சிவார்ப்பண ஒருவில் ஹவந்தரும்.
5. ஆயிர கோடியாய் ஆனைதா னங்களும்
ஆயின நூற்றாம் அசவமே தங்களும்,
தாயினும் கன்னிகா தான்கோ டிகளும்
ஆயினும் சிவார்ப்பண வில்லுவம் அதிகமே.
6. ஒருவில் ஹவத்தள உறுப்பன் சொல்ப்புகின்
பொருவில் கோடியா மகப்பயன் பொருந்தும்
அருமகா தேவற்கு அமைவுறு பூஜையா
ஒருவில் ஹவத்தளம் ஒப்பினேன் சிவனே.

7. காசியம் பதியிற் கருதிவாழ் பயனும்
பேசிலவ் வைரவர் தரிசனப் பேறும்
மாசிலாப் பிரயாகை மாக்யைப் பயனும்
ஏசிலொரு வில்லுவம் எந்தும் சிவார்ப்பணம்.
8. அம்மையுமை பங்கனு யமைபுசங் கரணீச்
செம்மையரு ணந்திமிசை ஊர்ந்தொளி சிறக்கவே
நம்பியொரு வில்லுவம் நாடி ஒய்பித்தால்
அம்பிரான் ஆணையெப் பாபழும் ஏருமே.

சிவபூஜைக்குரிய அட்ட வில்வங்கள்

துளசியே வில்லுவம் தூயவெண் ஞேக்சியே
வளருநா யுருவியே வண்மை விளாத்தியே
வளந்தரு நெல்லியே வண்ணியே யறுகொடு
கொத்து சிவார்ப்பணம் கேடில் எண் வில்வமே

பொருள் இருந்தால் உலகத்துக்குப் பணி செய்ய
முடியும் என்று எண்ணவேண்டாம் - ஏசுக்கிறில்து,
முகம்மதுநபி, புத்தர், நானக், கபீர், சைதன்
யர், சங்கரர், தயானந்தர், ராமதிருஷ்ணர் உல
கத்துக்குப் பணி செய்தார்கள் அல்லவா? அவ்
வளவு பெரிய அளவில் செய்திருக்கிறார்கள். அட்
சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி
யாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தோன்றியதே
பெரும் செலவும் என்று உலகம் கருதுகிறது.
இவர்கள் அணவரும் செல்லுத்தைத் துறந்து வறு
மையையே நன்மையாகக் கருதி வாழ்ந்தார்கள்.
கட்டாயத்தில் அல்ல; சுயமாகவே அப்படி வாழ்ந்
தார்கள்.

-காந்தி

‘உண்மையை உணருங்கள்
உய்யும் வழி நாடுங்கள்’
 (சு. சிவபாலன்)

வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான யுகத்திலே மனிதனது எண்ண அலைகள் பல வழிகளிலே திசை திருப்பப் படுகின்றன. சுத்த கர்நாடகம் எனப்பெயர் பெற்றிருந்தோர் நாகர்கப் புலி யாக மாறுகின்றனர் அக அழகைப் பெரிதென மதித்தோச் புற அழகைப் போற்றுகின்றனர். அதிகம் கூறினால் உய்யும் வழி தேடிச் சென்றவன் இன்று உலக போகமே உய்யும் வழி என எண்ணுகின்றன. சுதந்திரம் என்ற போர் வையைக் கண்மூடித் தனமாகப் போர்த்திக் கொள்கின்றன.

அதன் பலன்.....

நல்லது கெட்டது என்பதற்கிடமில்லாது. ஆக்கியவனே அழிப்பது போல எல்லா வற்றிலும் முழு உரிமைபெற, மனம்போன போக்கில் மடிய முயற்சிக்கின்றனர். நாகர்க மோகத்திலே நர்த்தனம் ஆடும் அவர்கள், உண்மை கண்ட வழி இதுதானென நாற்புறமும் நோக்காது எதிர்வருவதை எண்ணுது. அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்ச என் பதை உணராது கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப் படுகின்றனர். சுய உணர்வினால், மனச்சாட்சியிலே, தூய கூள்ளத்தால் எண்ணிப்பாராது கட்டற்ற வாழ்க்கையிலே கட்டுப்படா மனத்துடன் புதியன புகுதலும் பழையன கழி தலும் காலப் போக்கிலே ஏற்பட வேண்டிய சம்பவங்கள் என எண்ணி வரட்டுச் சித்தாந்தங்களுடன் வரண்ட பகுதி யை நோக்குகின்றனர்.

“இனைஞர் சமுதாயம் தான் எழுச்சி மிக்கது. ஆழ்ந்து நோக்காது அகண்ட மேலோட்டப் பார்வையுடன் அனைத் தையும் அறிய முயவ்வது”. இத்தகைய நிலையிலேதான் இன்று பழுப்பெரும் பொக்கிழங்கள் எனப் பாராட்டுதற் குரிய பெற்கரிய நூல்கள் எல்லாம் கர்நாடகம் என்ற போர்வையில் மூடப்படுகின்றன. ஆராய்ந்தால் எமது முன் ஞேராகிய அனைகரும் ஆய்ந்தறியாது கடைப்பிடித்த

கொஞ்சகள் நல்லவையாயினும் சிந்திக்காத அவர்களது போக்கு தவறான போக்கெனவே என்னத் தோன்றுகின்றது. அறிந்தோ அறியாமலோ நல்லவற்றையே செய்திருந்தால் சிறந்தவற்றையே கடைப்பிடித்திருந்தால் கடைப்பிடித்தவர்களை ‘‘கார்நாடகம்’’ என்பதுடன் அவர்கள் கூறுவதையும் குப்பை மேடென் ஒதுக்குவது?. தீமையின் அடிப்படையில் தான் நன்மை உருவாகின்றது. அதற்காக அனைத்தும் தீமையெனக் கூறுவதா?

அழகு அதிகரிக்க அதாவே அருவருப்பாகவும் தோன்றுகின்றது. நல்லோர் நாகரீக வளர்ச்சியை விரும்பிய சூழ்நிலை மாறுமுன்னரே வெறுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டு விட்டது. அதற்காக நாகரீக வளர்ச்சியையே முறைக வெறுக்க முடியுமா? காலச்சக்கரம் சுழன்று செல்லும் வேகத்துக்கு நாம் யாரைப் பழிப்பது? மனிதனின் மனம் ஒரு நிலைப்பட்டா இருக்கின்றது. கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்பதற் கொப்ப மனிதன் தன்னை தன்போக்கிலே மாற்றிக்கொள்ளாது சூழ்நிலையால் அதன் போக்கிலே மாற்றப்படுகின்றன. இன்றைய இந்த நிலை நாளைமனிதனை எத்தகைய நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுமோ.....யாமறியோம். மாறிக்கொண்டே போகும் மனிதன் மிருக நிலையை அடைத் தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. ஏனெனில் இன்றைய மனிதனை தன்னுடைய இச்சைக்கே முதலிடம் அளிப்பவருக்கு திகழ்கின்றன. மனிதனுக்கென விஷேஷமாக அமைந்துள்ள பங்கிட்டு வாழும் தன்மை, அருகிவரும் சூழ்நிலை வருங்கால அவை நிலையை தெள்ளிதல் விளக்கும் போலிருக்கின்றது. இச்சைக்கே முதலிடம் அளிக்கும் மிருகத்துக்கும் இச்சைக்கு முதலிடம் நல்க முயற்சிக்கும் மனிதனுக்கும் வித்தியாசம் சிறிதளவுதான்.

விருப்பத்தைத் தான் அடக்காமல் விருப்பத்துக்குத் தன்னை அடக்கிவிடும் மனிதன் அதனை மட்டும் தனக்கடிமை யாக்குவானேயாகில் நாடிவரும் பிரச்சினைகள் நலிந்து போகும். பொருளாதார, அரசியல் துறைகளிலோ அல்லது கலை, கலாச்சார துறைகளிலோ அன்றி நவீன விஞ்ஞானத் துறைகளிலோ மனிதன் இச்சைக்கு அடங்காமல் அதனைத் துறைக்கு அடிமையாக ஆட்படுத்தி யிருப்பானே யாகில் எந்தப் பிரச்சினைதான் எட்டிப்பார்க்கும். சிந்தித்துப்பாருங்கள். பிறந்தது முதல் - பிறப்பு முதல் இறப்புவரை யாவையும்

மனிதனது இச்சையினால் விளைபவைதான். இது மட்டும் அடக்கப்பட்டு விட்டால் மனித சமுதாயம் பாருபாடின்றி நித்தமும் பரிபூரணமான கிடைத்தற்காரிய பேரின்பத்தைப் பெற்று உய்யும். ஆத்மீகத் துறையில் மட்டுமன்று எத் துறையிலும் அந்த நிலையான இன்பம் கிடைும். இதை இன்று நேற்றல்ல எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய எமது முதாதையர் அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல தெள்ளிதின் விளக்கி அனுபவபூர்வமாகவும் ஆய்ந்தும் வெளிப்படுத்தி யுள்ளனர்.

அன்றே முத்தமிழ்ச் செல்வர்களால் தித்திக்கும் தீந்தமிழில் செப்பப்பட்ட இத்துணைச் சிறப்புப் பொருந்திய கருத்துக் குவியல்கள்தான் இன்றைய வித்தகப் புலமை பெற்ற இளம் சமுதாயத் தலைமுறையினரிடையே செல்லாக்காசாக்காறிவிட்டன. அவை வரலாறு கானைத் புதுமை நிறைந்தனவாய்த் தோன்றலாம். அன்றி வடித்தெடுத்த கடைச் சரக்காகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதிலே வழிந்தோடுவதுஎத்தகையது? என்று என்னிப்பாருங்கள். “குப்பையில்தான் குண்டுமணியும் கிடக்கும்” என்பதை உணருங்கள். பொதுவாக உலகியலில் நோக்கும் போதே புலன்டக்கம், இச்சையடக்கம் எத்துணை நன்மை புரிகின்றது என்பதை இத்துணை தூரம் எடுத்துரைத்த பின்னும் உணராதிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் எமது ஆன்றோ இத்தகைய நன்மையை முன்னிட்டு புலன்டக்கத்தை மேற்கொள்ள வில்லை. இதுணைவிட மேலான நன்மையினை முன்னிட்டு அதனை மேற்கொண்டனர். அதனையும் அறியும் போது நாம் இன்றைய சமுதாயத்தினர் எத்தகைய கீழ் நிலையை அடைந்துள்ளோம் என்பது இலகுவாக விளங்குகின்றது. அத்துடன் நின்ற விடவில்லை. வேதனையும் பெருகுகின்றது. ஏன்? நமது நிலையை எண்ணித்தான். அத்தகையோரின் வழித் தோன்றவுக்களான நாம் இன்று அடைந்திருக்க வேண்டிய நிலை....சிந்தித்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை, ஏன்? கற்பனை செய்வது கூடக் கடினம்தான்.

விறகுக் கட்டொன்று கட்டப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. முடிச்சோ அவிழ்க்க முடியவில்லை. முடிச்சு அவிழ்க்கப்பட வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்தனார். பிரச்சினை நீங்கியது. அதே போன்ற இன்னும் பலம் வாய்ந்த கயிறெருங்றை எடுத்தனர். விறகுக்கட்டை முன்னிருந்த நிலையிலும் பார்க்க

இறுக்கிக் கட்டினர். முடிச்சவிழ்க்க முடியாது இறுகி யிருந்தது கயிறு நமுவி யோடியது. சாதாரண விடயந்தான். ஆச்சரியப்படுவதற் கொன்றுமில்லை. ஆனால் ஏனே எமது அறி வுக்கு ஒட்டவில்லை. அஃதும் ஆச்சரியந்தான். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் எமது முன்னேர் ஆணவக்கட்டை, மலக்கட்டை அகற்றனர். அதற்கு அவர்கள் கண்ட வழிதான் இச்சையடக்கம் புலன்டக்கம் என்பவை நிறைந்த பிரமச்சரியம், சந்நியாசம், வானப்பிரஸ்தம் என்பன. பிரமச்சரியம், சந்நியாசம் என்பவை முழுக்க முழுக்க கீழ்க்கண்ட முறையிலேதான் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்பற்றுவோர் புலன்களை அடக்கி பற்றையறுத்து முற்றுந்து உறந்த முனிவர்களாய் எங்கும் நிறைந் தொளிரும் பரம் பொருளையே நாடி அதனையே பற்றுதற்குரிய பொருளாகக் கொண்டு அடைதற்கரிய அதனை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு எய்துகின்றனர்.

இத்தகைய பேரின்பப் பெருவாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகின்ற எமக்குப் படிப்பினையாக வள்ள இத்தகைய நூல்கள் தான் இன்று மதிப்பிற்கு அரியனவாகத் திகழுகின்றன. ஆன்றேர்க்கு வழிகாட்டிய நூல்கள் அடுத்தவருக்குப் பயன்பட மறுக்கின்றதா? பயன்படுவதை மறுக்கப்படுகின்றன. மலப் பினிப்புள்ள ஆன்மா மலப்பினிப்பினின்றும் நீங்க தங்களைத் தாங்களே வருக்குவதன் மூலம் பலன் கண்டனர். அடுத்த வருக்குத் துன்பத்தை நல்காத இத்தகைய வழி வியக்கத் தக்கது. இன்றை யோரால் கண்டப்பிடிக்க முடியாதென ஒதுக்கப்படுவது; என்னி என்னி மகிழ்தற்குரியது. எமது ஆன்றேரின் பண்பு எத்தகையது என்பதை என்னிப் பாருங்கள். அவர்களும் எம்மைப்போன்ற மனிதர்கள்தான். அவர்களின் சந்ததியினராகிய நம்மால் ஏன் அத்தகைய நிலையை அடையமுடியாது.

நிலை வரைக்கும் தன்னுடைய திறமையை நீட்டிவிட்டான் மனிதன். ஆனால் அவனால் அவனுடைய உடலையோ அன்றி உள்ளத்தையோ அடைய முடியவில்லை, ஆறடி நிலா மேயுள்ள அடக்க முடியாத மனிதன் இதனைத் தன்னுடைய சக்திக்கு ஆட்படுத்தாது எத்தனையோ இலட்சக் கணக்கான மௌலக்களுக்கப்பாலுள்ள நிலவை தனது சக்திக்கு ஆட்படுத்த முயல்கின்றன. என்னே? மனிதனின் செயல். அண்டகோ ஓங்களையே மனிதன் தனது சக்திக்கு ஆட்படுத்தலாம். அத-

ஞல் அவன்பெறும் இன்பம் சிற்றவைனதே. தனது கக்தி யைப் பற்றி என்னிப் பெறுமிதமடைவான். அவனுக்குக் கிடைப்பது இத்தகைய மனத்திருப்தி யொன்றுதான். அதற்குப் பதிலாக அவனுக்கு வட்டியும் முதலுமாக என்னற்ற தொல்லைகள் இடரினைத்துக் கொண்டே யிருக்கும்.

மனதை அடக்குவானெனில் தொல்லைகளுக்கு இடமில்லாத பரிபூரணமான அமைதி, இன்பம் கிட்டும் ஆகவே புலனை அடக்குங்கள்; புத்துயிர் பெறுங்கள், இச்சையை அடக்குங்கள். எழுச்சி பெறுங்கள். வளர்ச்சியடைந்து விட்டோம் எனும் பெறுமிதத்தில் மூழ்கிவிடாது வளர்ச்சியின் பயனிப்பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள். பயன்ற வளர்ச்சியை ஏற்றுத்தும் நோக்காதீர்கள். சிற்றின்பம் நாடி புலவறிவுடையோராய் மாருதீர்கள். நாகர்க் வளர்ச்சியிலே மூழ்கி நந்திலையைத் தாழ்த்தி விடாதீர்கள். ஏதங்கொண்டு உள்ளதியம் போகவிடும் பேதமை நிலைமையை அடைந்து விடாதீர்கள். உங்களுக்குரிய தேச ஆசாரத்தை, பண்பை, கட்டுப்பாடுகளை புறக்கணித்துவிடாது உங்களின் மேன்மையை உலகறியச் செய்யுங்கள்.

நீங்கள் தமிழ்த் தாயின் புதல்வர்கள்; தமிழ்ப்பண்பு, தன்மான உணர்ச்சி ஆதியன வெல்லாம் ஒருங்கிணையைப் பெற்ற வர்கள்; உங்களின் ஆன்றேர் அறிவிலிகள் அல்லர்; உலகுக்கே புது வழி காட்டி ஆத்ம ஒளியைத் திருவருளின் தன்மையை உலகறியச் செய்தவர்கள் என்பதை உணருங்கள்;
உண்மையை உணருங்கள்;

உயர்ச்சியடையுங்கள். பகட்டில் மூழ்கிவிடாது பரம் பொருளை நாடி அகத்தைப் பொலிவுடையதாக்கி ஆத்ம ஒளியைப் பெறுக்கி ஜெகத்தில் சீர்மையுடன் வாழ்ந்து உலகம் உண்மையை உணரும்படி செய்து வருங்காலச் சந்ததியினர் வாழ்வாங்கு வாழ வழிவகுங்கள்.

“செம்பொருளை நாடுவோம் - திருவருள் கிட்டட்டும்”

பிறவா நெறிகாட்டும் திருவாசகம்

(சுந்தரேஸ்வரி சுப்பையா)

பிறவி நோயைப்பற்றி, அழுக்கி, உணர்த்திய நூல்கள் எத்தனையோவுண்டு. ஆனால் திருவாசகம் உணர்த்தியது போல், எந்த வாசகமும் உணர்த்தவில்லை. கடவுள் என்ற பரம் பொருளை இன்னவனென்று, உணராதவன்கூட, திருவாசகத்தை படித்ததும் அசைத்தையும் அறிகிறேன். கல் நெஞ்சம் படைத்தவர்களின், இதயத்தைக்கூட கரையச் செய்து, நெங்குருகி, இறையச் செய்யச் செய்யும் தன்மை, மனிவாசகர் தந்த ஒரே வாசகமாம் திருவாசகத்திற்கே யுண்டு.

எத்தனையோ, மேடு பள்ளங்களையும், கிராமங்களையும், கடந்து, சமுத்திரத்தை நாடிச்செல்லும் ஆற்றைப்போன்ற தே பிறவியும். அப்பப்பா! எத்தனையோ வகையான; கோடானுகேசடி, பிறவிகளை எடுத்து, இனைத்து, பின்னர், தனிப்பெருங்கருணையாம், அருடபெருங்கடலை, தில்லையுட் கூத்தனும் சிவபெருமானையே தஞ்சமென்றடைகின்றோம். காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசிய, கண்ணுதலானை, எண்ணி, எண்ணி, உளம் நீராய் உருகி, உருகி, தியானிக்கும்வரை, ஆன்மாக்கள் அடையும் பிறப்புக்கும் அளவில்லை. தென் பாண்டி நாட்டானின் தண்ணிய பாதாரவிந்தங்களை, என்று போற்றத் துணிந்தோமோ, அன்றிலிருந்தே, நேயத்தே நின்ற நிமலனின் அருள்நோக்கிற்கு ஆளாகின்றோம். மும் மலங்களின் பீடையும் குறையத் தொடங்ககின்றது. எல் லாம் வல்லவன் கருணைக்கடல். அவன் கருணைகரன். அவனை நாம் விரும்பி வழிபட்டாலும், வழிபடாது விட்டாலும், அவரது கருணை குறைவதில்லை. அவனை வழிபடுவோருக்கும், வழிபடாகோருக்கும் பாரபட்சமின்றி, அருள்பாலிக்கும் அருளானந்தன்.

‘நலமில் எண்ணார்க்கு, நண்ணினார்க்கு நல்லன்
சலமிலன் பேர் சங்கரன்.

(திருவகுட்பயன்)

என்ற குறள் மூலம் இக்கருத்தை நன்குணரவாம். இறையருள் பெற்ற சிவச் செல்வராஜிய மனிவாசகர், சடத்

தைக் கடந்து, பரத்தின் உண்மையை உணர்த்துகிறார்· ஆண்டவனின் அழியாதன்மையையும்; உயிர்வகை உய்யும் வகையையும் புகட்டுகின்றார்.

கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல் கடக்கத்
நெப்பமாய் வந்தெனக்கு சேர்ந்ததே - அப்பன்
உருவாசகங் கொண்டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவாசக மெனுந் தேன்

என்பதே, திருவாசகத்தின் சிறப்பு·

திருவாசகம் ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலேயும் ஹடுருவி, ஆத்மீக ஓளியை புகுத்தி விடுகின்றது. பஞ்சமா பாதகங்களை செய்த ஒரு மாபாதகன், இவ்வாசகத்தை உணர்த்து உருசி படிப்பானாலில், அவன் நெஞ்சத்தே குழியிருந்த வஞ்சம் மறைந்து, ஆங்கே இறையொளி நிரம்பும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருவாதலூரரின் திருவுள்ளத்தை, திருவாசகத்திலே அப்படியே காணலாம். அவர், இறைவனை அண்டசராசரங்க ளனைத்திலும் காண்கிறார். அவ்வண்மையை அறிவிறுத்தும் பாடல் திருவாசகத்திலே, திருவண்டு பகுதியில் காணப் படுகின்றது. அப்பாடலையும் ஈண்டு கவனிப்போம்.

சொல்லுவதறியேன் வாழிமுறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது,
தெரியேன், ஆ...ஆ... செத்தேன் அடியேற்,
கருளிய தறியேன்; பருகியும் ஆரேன்,
விழுங்கியும் ஒல்லகில்லேன்
செழுந்தன் பாற்கடல் திரைபுரையித்,
துவாக் கடனாளு நீருள்ள கந்ததும்ப,
வாக்கிறந்து, அழுத மயிர்காலதோறுந்,
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன் தழை
குரம்பை தோறு நாடுடல் அகத்தே,
குரம்பை கொண்டின்றேன் பாய்த்தி நிரம்பிய,
அற்புதமான அழுத தாரைகள்,
எற்புத் துளை தோறும் ஏற்றினன் உருகுவ,
துள்ளங் கொண்டோருருச் செய்தாங்கெனக்
கள்ளங்கூக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கண்ணற் களிதேர் களிறெனக் கணமுறை
என்னையும் இருப்பதாக்கினன்.

(தொடரும்)

ஆத்மஜோதி நிலைய வெளியீடுகள்

1	திருப்புகழ் பூஜாமலர்	.50
2	சமரச ஞானக் கோவை - க. இராமச்சந்திரா	5.00
3	ஆத்மநாதம் - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	3.00
4	தீங்கணிச் சோலை - பரமஹம்சதாசன்	2.50
5	சைவ இலக்கிய கதா மஞ்சி - அருணசல தேசிகர்	3.00
6	பாட்டாளி பாட்டு - மகரிஷி சுத்தானந்தர்	1.50
7	இளங்கோவின் கணவு - நடராஜன்	2.25
8	ஆத்மஜோதி மலர்	1.00
9	நவராத்திரிப் பாடல்	.50
10	கந்தரனுபூதி	.15
11	கந்த சஷ்டி கவசம்	.15
12	நித்திய கரும விதி	.25
13	செல்லச் சந்திதி பாடல்	.15
14	கதிர்காமப் பதிகம்	.25
15	மார்க்கழி மாதப் பாடல்	.20
16	பித்துக்குளி முருகதாஸ் பாடல்	.50
17	திருநீற்றின் பெருமை	.10
18	தருமம்	.20
19	சிவானந்தரின் அருஞரைகள்	.60
20	இவ்வாறு அருள்கிறுர் சிவானந்தர்	.75
21	பக்தி	.20
22	பெளத்தம்	.20
23	பிரமம்	.20
24	அவதாரம்	.20
25	முக்கிய உபநிஷத்தங்களின் சாரம் - பாகம் 1-10	2.50
26	சுவேதாசலத உபநிஷத விளக்கம்	.50
27	சண்முககவசம்	.50
28	சகல கலாவல்லி மாலை	.25
29	மதுபானம் விளைவிக்கும் மகா நாசம்	1.00
30	ஸ்ரீ சத்ய சாயி கிதம்	1.00

தபாற்செலவுதனி.

வியாபாரிக்கட்குத் தகுந்த கமிஷன் உண்டு.

ஆத்மஜோதி நிலையம், நாவலப்பிட்டி. (இணங்கை)

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்!

இறைவன் திருவருளால் ஆத்மஜோதிக்கு 20 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி 21வது ஆண்டு ஆரம்பமாகி 10-வது இதழ் வெளிவந்துள்ளது. பல சந்தா நேயர்களுடைய ஆதரவினாலேயே ஜோதி மாதந்தோறும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. வழக்கம்போல் அன்பர்கள் அனைவரும் இவ்வாண்டுச் சந்தாவை அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம் சந்தா நேயர்கள் தமது சந்தா இலக்கங்களைக் குறிப்பிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி, (இலங்கை)

சந்தா அதிகரிப்பு

பத்திரிகைக் காகித விலை அதிகரிப்பை முன்னிட்டு எதிர்வரும் கார்த்திகை திங்கள் முதல் ஆத்மஜோதி ஆண்டுச் சந்தா ஐந்து ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அன்பர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம். எனினும் கூடுதல் பக்கங்களுடனும் அதிக கட்டுரைகளுடனும் 22ம் ஆண்டு ஜோதி வெளியாகும். சந்தா நேயர்களும் மற்றும் அன்பர்களும் புதிய சந்தா அதிகரிப்பைக் கவனித்து அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

அச்சிடுவிப்போர்: ஆத்மஜோதி நிலையத்தினர்
அச்சிடுவோர்: ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகத்தினர்
வெளியிட்ட திகதி: